

«Φυγαδένειον πύση μηχανή και περικοπτόεν πυρή και σιδήρη και μηχαναίς παντοίαις από μιν σώματος νόσον, από δε ψυχής αμείναι».

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ

«Ου γάρ εστιν ούκ' εστι των έξω της πόλεως έχθρων κρατίζου πρίν αν τους εν τη αυτή πόλει κολύσσει έχθρους».

ΔΗΜΟΚΡΙΤΗΣ

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

«Η αναγκαστική πράξις και καλή αν είναι δεν δύναται ν' αποτελέση πράξιν αξιοίας».

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

«Ουτις έχει ψυχήν αδόλουτον ουκ λογίζεται και λαλεί και γράφει ύψη λά».

ΚΟΡΑΝΙ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΤΟΣ Α'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΟΔΟΣ ΜΗΘΥΜΝΗΣ 27Β ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1948—ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 4

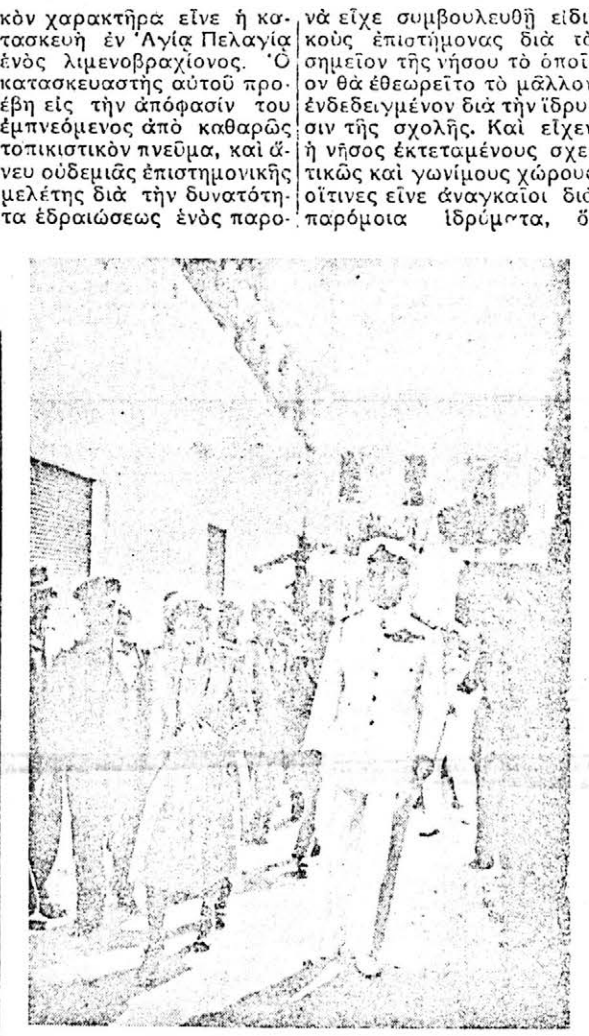
ΠΝΕΥΜΑ ΟΠΙΣΘΟΔΡΟΜΙΚΟΥ ΤΟΠΙΚΙΣΜΟΥ ΔΙΕΠΕΙ ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ ΜΑΣ

Παρήγορον πρέπει να θεωρηθώ το γεγονός ότι η δημοσία συζητήσει επί των υποθέσεων της νήσου μας ιατροκοινοβουλευτικά με ένδιασιν από τους συμπολίτες. Διά τουτο συνεχίζομεν και σήμερα αυτήν διόγουμεν ορισμένα ζητήματα των οποίων η ικανοποίηση ενδεδειγμένη και εδωρείτο ως εξαφαιριστική της προόδου μας, και ενεργά μίαν δυνάμειν ροδίνην διά το μέλλον του τόπου, απεδείχθη εν τέλει ότι έκρυπτεν οπισθεν αυτής μίαν έντονον, εγωιστικήν, και άκρωσ τοπικιστικήν και έπιβλαβή ιδιοτέλειαν.

Είς την νήσον μας οφίσταται, και οφίσταται ακόμην, μίχ μεγάλη παρανόησις. Η παρανόησις από τους κατοίκους, ότι η προσωπική των έξυπνότητις ή η έξυπνότητις στενών μόνον και περιορισμένων τοπικών συμφερόντων, άξιζει περισσότερον από την έξυπνότητις του γενικού συμφέροντος μέσα εις το όποιον ένυπάρχει και η έξυπνότητις του ατόμου.

Εάν έλειπεν η παρανόησις αυτή, ή εάν οι πολιτικοί ήγείναι της νήσου είχαν την ελπίκρινειαν και το θάρρος να διακηρύξουν την αλήθειαν αυτήν αντί να καταγίνωνται να κολακεύουν τάς αδυναμίας ενός έκαστου, και να υποστηρίζουν τά μερικά συμφέροντα χάριν της άθλιας ψήφου, τότε όχι μόνον αυτόματος θα έλυσοντο όλα τά ουσίως σημασίας και γενικής ώφέλειας προβλήματα μας, αλλά θα έδιδετο ή έντύπωσις ότι προοδευτικόν πράγματι και όχι οπισθοδρομικόν πνεύμα διέπει την νήσον μας.

Αυστυχώς το τοπικιστικόν και ιδιοτελές πνεύμα κατά το πρόσφατον παρελθόν ένέμετο πρόξενον, δεν έξελείπεν, ως άποδινύεται εκ των πραγμάτων, από την νήσον μας, άλλ' ούτε και ήτόνισε. Τούναντίον, Έξεδηλώθη λίαν προσφάτως μάλιστα έντονα, διά τή διαφύεσθαι παταγώδως και ή ιστορική διαπιστώσεις του πολιτευτού Κ Κοντολέοντος ότι τάχα: «Τό πνεύμα του οπισθοδρομικού τοπικισμού, και αι έξ αυτού προκαλούμεναι αι κρίσεις υποχωρούν συνεχώς έν τη νήσω και εξαφανίζονται όλίγον κατ' όλίγον, διά να καταλάβη την θέσιν τους το προοδευτικόν πνεύμα της συναδελφώσεως και της συνεργασίας». Διά να αποδείχθι δέ τουτό σαφέστερον είνε ανάγκη ν' ανατρέξωμεν εις ορισμένας περιπτώσεις αι όποιαι ύπήρξαν ή αποθέσεις του τοπικιστικού και ιδιοτελούς αυτού πνεύματος, χωρίς να θέλω

Η Α. Μ. ο βασιλεύς και η Α. Μ. η βασίλισσα επισκεπτόμενοι τά Κύθηρα.

μόιου έργου εις μίαν τοποθεσίαν την όποιαν αυτή η Φύσις κατέστησε άλιμενον. Εικοσαετία παρήλθεν αφ' ης κατασκευάσθη το έργον αυτό, έργον χρησίμου ίσως εις κλειστάς θαλάσσας και ήρεμους λίμνας, χωρίς έν τούτοις να γεφυρωθί ο τρομαχτικός Μαλάς και να παρεμποδισθουν οι ισχυροί άνεμοι από του να το προβάλλουν, και χωρίς να δύνανται τά πλοία, όπως και προχέει, και χέει, και πάντοτε συνέβη, να προσεγγίσουν έν ώρα θαλάσσοταραχής εις 'Αγίαν Πελαγίαν.

Ετέρα τοπικιστική έκδήλωσις φέρουσα έντονον έπίσης προσωπικόν χαρακτήρα είνε ή ίδρυσις έν Καραβί της Πατρικείου Γεωργικής Σχολής. Ο μακαρίτης Πατρικός ήτο Καραβίτης. Ηθέλε να υπηρέτησιν πρό παντός το χωρίον του. Δεν κατείχετο από το πνεύμα της γενικότητος των συμφερόντων της νήσου άλλ' από καθαρώς τοπικιστικόν πνεύμα. Διότι εάν κατείχετο από το πνεύμα της γενικής έξυπνότητος της νήσου, θα έπρεπε ζών, να είχε μελετήσει τάς γεωργικάς μας ανάγκας, και

να είχε συμβουλευθί ειδικούς επιστήμονας διά το σημείον της νήσου το όποιον θα έθεωρείτο το μάλλον ένδεδειγμένον διά την ίδρυσιν της σχολής. Και είχαν ή νήσος έκτεταμένους σχετικώς και γονίμους χώρους οίτινες είνε αναγκαίοι διά παρόμοια ιδρύματα, δ- την πρωτεύουσαν του κράτους. Επί μακρόν ύβρεις και συκοφαντίαι και ψεύδη έξετοξέοντο από τά πλητόμενα άτομικά συμφέροντα της Χώρας έναντίον των μοχθούντων διά την γενικήν κωτάν έξυπνότητις της νήσου μας. Ποίος δέ ήμπορεί να ισχυρισθί σήμεραν ότι ή διοικητική μας αποκατάστασις δεν απέβη εύεργετική διά την νήσον; Αυτή όμως ή ενεργεία ήτο και ή σημαντικότερα αντίδρασις πρός το όλεθριον τοπικιστικόν πνεύμα, και αυτή θέον να χρησιμεύη ως παρδείγμα.

Παρόλληλος πρός την αντίδρασιν αυτήν κατά του τοπικιστικού όλεθρίου πνεύματος ήτο και ή ενεργεία διά την κατασκευήν της όδοι Διακοφτίου, ή όποια όμως δεν εύρεν ακόμη την ολοκληρωτικήν της δικαίωσιν, λόγω της παρεμπούσης πολεμικής και πολιτικής άνωμαλίας της χώρας. Οι επιτελέσαντες το έργον αυτό δεν ώρμήθησαν από κανένος είδους τοπικιστικόν πνεύμα, άλλ' από την αντίληψιν της γενικότερας έξυπνότητος της νήσου μας. Και όμως! Ο τοπικισμός και έδω, όστερόβουλός, κακεντρέχης και όπισθοδρομικός, εύρεθί άντιμέτωπος πρός το έργον αυτό. Σύσσωμος ό Χωραίτισμός καταπολέμησε και το έργον αυτό, και ό Πρόεδρος του ως άνδρείκελον αυτού, παντοία μέσα έμχανεύθη διά να παρεμποδίσθι την επιτυχίαν του. Και στήν την καθόδον της Έπιτροπής του Κοινοβουλίου εις τά Κύθηρα διά τον έορτασμόν της Εθνικής μας εκατονταετηρίδος, και τον έγκαίνιασμόν της όδοι Διακοφτίου προσεπαθήσε παντί σθένει να παρεμποδίσθι την επιτυχίαν του. Το γεγονός αυτό φέρει αυτόματος εις τά χείλη το έρώτημα: Δεν θα είχαν λήξει πρό πολλού τά έκ της άθλιας θαλάσσης συγκοινωνίας μας δεινά, εάν όλοι παρεδέχοντο ως τόπον πραγματικής λιμενικής έξασφαλίσεως τον λιμένα Διακοφτίου; Τι θα έχανε ό 'Αγιοπελαγίτης ή ό Καφάλιτης, ή ό Ποταμίτης, ή ό Χωραίτης, άν απέβιβάζετο με πάσαν άνεσιν και ασφάλειαν, και υπό ολονόητον τα καϊράν εις το Διακόφτι, ή άν έφευγεν έξ ίσου ασφαλώς έκ Διακοφτίου, αντί να βλέπη το Γαδύρι του να φεύγη από την 'Αγίαν Πελαγίαν ή από το Καφάλι του άπρακτον διότι δεν ήδύνατο να προσεγγίσθι εκεί λόγω τρικυμίας; Η μήπως ό κάθε ταξειδιώτης ό όποιος θα έφθανεν εις Διακόφτι, δεν θα ήδύνατο να φθάσθι διά της κατασκευασθείσης όδοι έντός όλίγων λεπτών της ώρας εις το σπίτι του

δι' αυτόκινήτου; Θα ήδύνατο ασφαλίστατα και τά δύο αυτά να συμβούν. Και όμως! Όχι! άπαντούν και σήμεραν ακόμη τά τοπικιστικά συμφέροντα! Θέλωμεν ό καθ' ένας το μέρος μας γιά λιμάνι!

Και τώρα άς ποραθώμεν ένα λίαν πρόσφατον γεγονός διά ν' αποδείξωμεν μετά λύπης ότι, από πνεύμα του οπισθοδρομικού τοπικισμού το όποιον ως διεπίστωσεν ό Κ. Κοντολέων «όποχρει και έξασφονίζεται», όχι μόνον δεν υπεχώρησεν ή έξασφονισθί, ως και έν αρχή είπαμεν, άλλ' ύψωσε θρασείαν την κεφαλήν του και πάλα δια να χαθή ίσως και κάθε έλπίς ότι ήμπορούμεν ήμεεις οι Κυθηρίοι να λύσωμεν τά γενικής ώφέλειας ζητήματα μας μόνον μας, και άνευ έπεμβόσεως έξωθεν. Και το γεγονός αυτό είνε το εξής:

Τό Κράτος μας, μ' όλον ότι περιπατά από μωρίας σοβάρως φροντίδας, ένδιαφερόν, κατόπιν καταλήλθου προς αυτό εισηγήσεως, διά την επιδιουμένην κατάστασιν της νήσου μας, διατάζει πάντε επιστήμονας ύπαλλήλους του, μηχανικούς, γεωπόνους, ύγειονόμους, και αρχιτέκτονας όπως μεταβούν εις τά Κύθηρα και μελετήσουν την γενικήν κατάστασιν αυτών και τάς ανάγκας των, και κατόπιν να ύποδείξουν τά ένδεικνύμενα διά την θεραπεύαν αυτών μέτρα. Και οι αντίπρόσωποι αυτοί του Κράτους, πλην ενός άσθενήσαντος, κατήλθον εις τά Κύθηρα εις τά όποια επί εισκοσάμερον διαμείναντες, έξεήτασαν από πόσης πλευράς την κατάστασιν αυτών, και συνέειξαν διά τά χρήσιμα στοιχεία τάς τέκνους των της άποστολής των. Μέσα όμως εις τάς έντολές της όποιας είχαν ήτο και ή έρευνα επί της λιμενικής καταστάσεως. Και τότε τί συνέβη; Ηρκεσεν οι άνθρώποι αυτοί να μεταβούν εις 'Αγίαν Πελαγίαν, εις το Καφάλι και εις το Διακόφτι, διά ν' ανακηρύξουν όλην έκείνη ή σαπρία του τοπικιστικού συμφέροντος και της τοπικής ιδιοτελείας, την στιγμήν μόλις, κατά την όποιαν ό τόπος σβύνει και έρημους! από την μεταναστευσιν! Ημείς, διεκήρυξεν ό Χωραίτισμός διά των χελώνων των άρχόντων και έννοούμεν και θέλωμεν να γίνη το Καφάλι λιμάνι της νήσου! Ημείς, είπον και οι 'Αγιοπελαγίτες και όλοι όπαδοί του λιμενοβραχίονος, θέλωμεν την 'Αγίαν Πελαγίαν λιμάνι της νήσου! Και ήμείς, είπον τά κεντρικά χωρία της νήσου, ύποδεικνύμεν το Διακόφτι ως το ασφαλέςτερον μέρος διά λιμάνι

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΩΝ ΜΑΣ
ΤΟΥ Κ. ΚΩΝΤ. ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

(ἀφιχθέντος ἐξ Ἀθηνῶν) καὶ τοῦ κ. Παναγ.
ἱερέως Παχουντάκη, ἐπανήρχισεν
Ε Ν Π Ο Τ Α Μ Ω
ἡ λειτουργία τοῦ πρώην φούρνου Καβιέρη ἀνα-
καινισθέντος τελείως.
Διχόμεθα παραγγελίας, ὡς καὶ ψηστικά κλπ.
Ἄρτος καθ' ἐκάστην ἐξαιρετικῆς ποιότητος.

Η ΕΟΡΤΗ
ΤΗΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΗΣ

Ἡ κατά Σεπτέμβριον ἐτη-
οία εορτή τῆς Παναγίας Μυρ-
τιδιώτισσης εὐοχρήσθη τὸσον
ἐν τῇ νήσῳ μας, ὅσον καὶ ἐν
Ἀθῆναις καὶ Μ. Φαλήρῳ, ἐν
συρροῇ κόσμου συμπολιτῶν
καὶ ξένων. Ἡ ἐν Ἀθῆναις
καὶ ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ
ναφ εορτῇ ἐτελέσθη μετὰ κα-
τανυκτικοῦ μνημοσύνου ὑπὲρ
τῶν πεσόντων ἐς τὸν ἀγῶ-
να κατὰ τῆς ἀνταρσίας Κυ-
θηρίων νέων. Κατὰ τὴν εορ-
τὴν αὐτὴν εὐχάριστον ἐκ-
πληξιν ἀπέτελεσε τὸ γεγο-
νός τῆς τοποθετήσεως τῆς
Ἀγίας εἰκόνης τῆς Μυρτι-
διώτισσης, παλαιᾶς καὶ ἀρ-
γυροστόλου, ἐς τὸ νέον
αὐτῆς εἰκονοστάσιον. Τὸ
καλλιτεχνικώτατον αὐτὸ ἐπί-
σκαλιστὸν πολυτίμου ξύλου
ἔργον ἐγένετο δαπάνῃ δι-
γῶν συμπολιτῶν ἐς μνημιο-
προσφιλῶν τῶν. Ἡ μετριο-
φροσύνη τῶν δωρητῶν αὐτῶν
δὲν θὰ ἐπέβητο ἴσως νὰ κα-
στατοῖν γνωστὰ τὰ ὀνόμα-
τα τῶν. Ἐπειδὴ δὲ ὁμοῦ θεο-
ροῦμεν δι' ἡ πράξεις τῶν αὐ-
τῶν ἡ ὁποία παρέχει μίαν λα-
μπρὰν ἐντύπωσιν τῆς ἐμμο-
νίας τῶν Κυθηρίων ἐς τὰ Πα-
τρια, καὶ ἐξυψώνει τὸ Κυθη-
ραϊκὸν ὄνομα ἐνώπιον τῶν
ξένων ἐπιβάλλει τὴν δημοσί-
τητα καὶ τὸν ὀνόμασιν τῶν,
διὰ τοῦτο ἀναφέρωμεν αὐ-
τοὺς ἐνταῦθα μὲ τὴν ἀντι-
στοιχὴν δωρεὰν ἑκάστου.

ΑΝΑΚΡΙΒΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ

Ἐκ πληροφωρίας ἥτις μᾶς
μετεδόθη ὡς ἀσφαλῆς, ἀνε-
γράφει εἰς τὸ προηγούμενον
φύλλον μας δι' ἐκ τῶν στρα-
τιωτῶν μας τῶν ἀγωνισζομέ-
νων κατὰ τῆς ἀνταρσίας, ὁ
μὲν Ε. Καστρίσιος ἐφρονέθη,
ὁ δὲ Θεόδ. Μαγονέζος ἐ-
τραυματίσθη. Ἡ πληροφωρία
ὁμοῦ αὐτῇ δὲν ἦτο ἀκριβὴς
καὶ λυποῦμεθα διότι εὐλό-
γως ἐξ αὐτῆς ἀνηγόρευσαν οἱ
συγγενεῖς τῶν ἀνωτέρω.

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΔΙ' ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝ

- 1-Οἱ μεταναστεύοντες ἐκ Κυθ-
ρων δι' Αὐστραλίαν δέον νὰ ἔ-
χωσι ὅν' ὅψι τῶν ὁπῶν, διὰ τὴν
ἐκδοσὶν τοῦ διαβατηρίου τῶν, πρὶ
ν εἰσέλθωσι ἐν τῇ Αὐστραλίᾳ, καὶ
μετὰ τὴν ἀκόλουθα πιστοποιη-
τικά:
- 1-Πιστοποιητικὸν Ταμείου καὶ
Ἐφορείας Κυθηρίων δι' ἐν
ὀφείλουσιν φόρους.
- 2-Πιστοποιητικὸν ἐς διπλοῦν
τῆς Ἀστυνομίας Κυθηρίων
(πρὶ καλοῦ χαρακτήρος, κα-
λῆς διαγωγῆς) κλπ.
- 3-Πιστοποιητικὸν τοῦ Προέδρου
τῆς κοινότητος καὶ ἐκ μετανα-
στεύοντων εἶνε ἐγγεγραμμένους
ἐν τῇ κοινότητι τοῦ, μετὰ
μηνίας τῶν σχετικῶν στοι-
χείων. Πρέπει νὰ ἐπικολληθῇ
καὶ φωτογραφία.
- 4-Εἰδικὸς, προκείμενος περὶ ἀ-
νυπόδικου γυναικὸς ἐφ' ὅσον
ἡ πρόσκλησις ἀναφέρει πρὸς
αὐτὴν μεταβαίνει ὡς μνηστὴ
πρὸς γάμον, τότε χρειάζεται
καὶ πιστοποιητικὸν ἀγομίας
ἀπὸ τῶν ἀρμόδιων ἱερῶν, θε-
ωρημένον ἀπὸ τὴν Μητροπο-
λίτην. Εἰς τὸ πιστοποιητικὸν
πρέπει νὰ ἐπικολληθῇ καὶ φω-
τογραφία.
- 5-Οἱ μεταναστεύοντες πρέπει νὰ
λάβωσι πιστοποιητικὸν ἀπὸ τὴν
ἐν Πειραιᾷ Εὐαγγελίαν Δο-
σιολογίαν δι' ἐν εἶνε δοσι-
λογος.

ΑΓΙΟΡΙΤΗΣ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ

Ὁ μοναχὸς τοῦ Ἀγίου
Ὁρους καὶ χρυσοκόμος Θεο-
φάνης, μετέβη ἐκ Γυθείου εἰς
Κύθηρα, κομίζων διάφορα
λείψανα ἁγίων, πρὸς τὸν
σκοπὸν συλλογῆς ἐράνων
διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἱερᾶς
Σκήτης τῆς Ἀγίας Ἀννης.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Ἐπὶ τῆς 4ης ὁμάδος Προ-
σκόπων Καραβὰ συνεκε-
νήθησαν δραχμαὶ πεντακά-
σιαι χιλιάδες, καὶ διακρίσας
πεντήκοντα ὁκάδες ἀμυγδα-
λῶν, προσφορὰ τῶν κατοί-
κων τῆς ἐν λόγῳ κοινότητος.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ
ΘΕΡΜΟΤΑΤΗ ΚΑΙ ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΗΣ ΥΠΟΔΟΧΗ

ΠΟΤΑΜΟΣ. Ὁκτώβριος (τοῦ
μονίμου ἀναποκριτοῦ μας). Τὸ
Βασιλικὸν ζεύγος μετὰ τὴν πε-
ριοδείαν τῶν ἀνὰ τὴν ἐπὶ τὴν
ἐφάσσε καὶ εἰς τὴν νήσον μας.
Τὴν 10ην τ. μ. ἡμέραν Κυριακὴν
τὰ πολεμικὰ σκάφη «Πορτολη-
τῆς» ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐββαίνει
οἱ βασιλεῖς, καὶ «Ἀστὶγ» με-
τούς ἄλλους ἐπισήμους, κατέ-
πλευσαν τὴν θνὴν πρῶτῃν ὥραν
εἰς Καψάλιον. Τὴν 9.30 π. μ. οἱ
βασιλεῖς, ὑπὸ τοῦς χαρμοσύνης
συριγμοῦς ἐλλεινισμένων ἐκεῖ
πλοῖου ἀπεβίβασθαι εἰς τὴν
σημαιοστόλιον ἀποβάσαν, ἐ-
νῶ ἐκ τοῦ φρουρίου τῆς Χώρας
ἐρρίπτοντο 21 χαίρειστοι τοῦ βα-
σιλέως. Τὸς βασιλεῖς ὑπεδέχθησαν
κατὰ τὴν ἀποβίβασιν τῶν οἱ
Πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων, αἱ
Διοικητικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ
ἀρχαὶ τῆς νήσου, καὶ πλήθος
ἀνδρῶν, προσεφώνησε δὲ αὐτοὺς
ὁ Πρόεδρος τῆς κοινότητος Χώρας
ἐνῶ τμήμα προσκόπων ἀπέδιδε
τάς τιμὰς.

Κατόπιν οἱ βασιλεῖς μετὰ τῆς
ἀκολουθίας τῶν ἐπιβάντες αὐτο-
κινήτων, κατηνύθησαν εἰς τὴν
Χώραν ὅπου πλήθος ἐκεῖ λαοῦ
εἶχε συγκεντρωθῇ ἐκ τῶν διαφο-
ρων χωρίων διὰ νὰ παραστῇ εἰς
τὴν ὑποδοχὴν. Οἱ βασιλεῖς ἐ-
γένοντο δεκτοὶ μετὰ θερμῶν ζη-
τηκραυγῶν καὶ χειροκροτημάτων
ἐν τῇ εἰσοδῶν τῆς πόλεως
εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε στηθῇ ἄφω-
ς, ἐκεῖ δὲ ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινο-
τήτος Χώρας προσεφώνησεν αὐ-
τοὺς, καὶ ἐξέφρασε τὴν εὐγνω-
μοσύνην τῶν κατοίκων διὰ τὴν
τιμὴν τὴν ὁποίαν εἰς αὐτοὺς ἐ-
καμαν, διὰ τῆς ἐπισκέψεώς των. Εἰς
τὴν εἰσοδῶν τῆς πόλεως εἶχαν
παραταχθῇ νεανίσκοι μετὰ τοπικῶν
ἐνδυμασιῶν, οἱ Πρόσκοποι καὶ
αἱ μαθήτριαι τῆς οἰκουμένης
σχολῆς Καρυδιῶν. Ἐν μέρει
τῶν ζητοκραυγῶν τοῦ πλήθους,
τρεῖς νεανίδες μετὰ τοπικῶν ἐνδυ-
μασιῶν, προσέφεραν ἡ μὲν μίαν
ἀνθοδέμνην εἰς τὴν βασιλίσσαν,
ἡ δευτέρα ἀνθοδέμνην εἰς τὸν
βασιλέα καὶ ἡ τρίτη ἀπήγγειλεν
ωραϊότατον ποίημα.

Οἱ βασιλεῖς ὑπὸ τὰς συνεχεῖς
ἐπεφωνήσεις τοῦ πλήθους ἀκο-
λουθούμενοι ὑπὸ τῶν ἐπισήμων,
μετέβησαν περὶ τῶν ἐν Μητρο-
πολιτικῶν ναὸν ὅπου ἐψάλλη δο-
ξολογία, κατόπιν τῆς ὁποίας ἐ-
δέχθησαν εἰς τὴν Κοινοτικὴν αἰ-
θουσαν τὸν κλῆρον καὶ τὰς Δι-
ημοσίας καὶ κοινοτικὰς ἀρχάς,
καὶ τὰ Συμβούλια τῶν διαφόρων
ὀργανώσεων. Κατόπιν ἐπεσκέ-
θησαν τὸν ἱατρεῖον καὶ τὴν λέ-
σχην Προσκόπων. Τὸ φρούριον
δὲν τὸ ἐπεσκέψαν ἔλλειψεν
χρόνου. Τὴν μεσημβρίαν παρε-
κάθησαν εἰς γεῖμα παρατεθέν
εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ Γυμνασίου
πρὸς τιμὴν τῶν ὑπὸ τῆς Κοινο-
τήτος, ἐνῶ οἱ μαθητὰί τοῦ Γυ-
μνασίου ἐψάλλον ᾠσματα καὶ ἐ-
χόρευον διαφόρους Κυθηραϊκοὺς
χορούς εἰς τὴν αὐλήν. τὸν σχολ-
εῖον. Κατὰ τὰ ἐπιδόματα μα-
θητῶν τοῦ Γυμνασίου ἀπήγγει-
λε τὸ ποίημα τὸ ὁποῖον ἔχεν
ἀπαγγεῖλθαι κατὰ τὴν ἐπισκεψὴν
τοῦ βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α',
τῆς νήσου μετὰ τὴν ἐνωσίαν, καὶ
τὸ ὁποῖον εἶχε συνθέσει ὁ ἱα-
τρός Σπυριδῶν Κοντολέων.

Μετὰ τὸ γεῖμα καὶ ὀλίγην
ἀνάπαυσιν, οἱ βασιλεῖς ἀνεχώ-
ρησαν πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς Μο-
νῆς Μυρτιδιώτισσης. Ἐκεῖ ἐγένοντο
δεκτοὶ εἰς τὴν εἰσοδῶν ἥτις ἦτο
καταλλήλως διακοσμημένη, ὑ-
πὸ τοῦ Μητροπολίτου καὶ τῆς
Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς, ὡς
καὶ πολλῶν κατοίκων ἐκ τῶν πε-
ριὲ χωρίων. Εἰς τὸν ναὸν ἐγένε-
το δέσπας ὑπὲρ αὐτῶν, κατόπιν
ἀφ' ὁ ἡσάπισσαν τὴν Μυρτι-
διώτισσαν, ἐδέχθησαν παλαιὰν
ἐν σμικρογραφίᾳ εἰκόνα τῆς Πα-
ναγίας ἡ ὁποία ἐφυλάσσετο εἰς
εἰδικὴν κρύπτην τοῦ Ναοῦ. Οἱ
βασιλεῖς ἐμείναν ἰσχυρῶς εὐχαρι-
στημένοι ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐ-
τῆς, ἡ δὲ Α. Μ. ἡ βασιλίσσα ὑπε-
σχέθη δι' αὐτὴν ἐπισκεψὴν καὶ πᾶ-
σιν τὴν Μονὴν δι' ὀλίγας ἡμέ-
ρας.

Ἐκ τῆς Μονῆς Μυρτιδιώτισσης
οἱ βασιλεῖς μετὰ τῆς ἀκολουθίας
τῶν κατηνύθησαν εἰς τὸν Πο-
ταμόν ἐν' αὐτοκινήτῳ ἐνθα
ἐφάσαν τὴν θνὴν παρὰ 10 λεπτὰ
π. μ. Εἰς τὴν εἰσοδῶν τῆς κο-
ινόπολεως ἐνθα εἶχε στηθῇ ὡρα-
στὴ ἀφῆς μετὰ εἰκόνας τῶν
βασιλέων, ἐγένοντο οὗτοι δὲ
μετὰ ὁδοναμικῆς ζητοκραυ-
γῆς ὑπὸ τοῦ κατακλυσσάντος τὸν
Ποταμόν πλήθους, ὁ δὲ Πρό-
εδρος τῆς κοινότητος προσεφώ-
νησεν αὐτοὺς ἐκφράσας τὴν χα-
ρὰν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν
κατοίκων διὰ τὴν τιμὴν νὰ τοὺς
ἐπισκεφθῶν. Μετὰ ταῦτα οἱ βα-
σιλεῖς, ἀφ' ὁ ἐδέχθησαν ἀνθοδέ-
μας προσεφερόμενας ὑπὸ μαθη-
τριῶν, κατηνύθησαν εἰς τὸν
ναὸν τῆς Ἱλαριώτισσης ὅπου ἐ-
ψάλλη Δοξολογία ὑπὸ καλλιφῶ-
ν ὁμοφώνως. Εὐθὺς μετὰ τὴν
δοξολογίαν οἱ βασιλεῖς μετέβη-
σαν εἰς τὴν πλατείαν Ποταμιῶ
ἥτις ἦτο καταστόλιτος ὅπως
καὶ ἄλλῃ ἡ κοινότης, καὶ ἐστε-

ψαν τὸ ἐκεῖ Ἥρῳν καὶ τὴν
προτομὴν τοῦ στρατηγοῦ Κορ-
ναίου. Κατόπιν παρήλασαν πρὸ
τῶν βασιλέων οἱ Πρόσκοποι, οἱ
παλαιὸι πολεμισταί, κυρίως Κα-
ραβίται, μετὰ τὰ λάβρα τῶν, καὶ
ὁ Ἀθητικὸς ὁμιλῶς Ποταμοῦ,
μετ' ὁ οἱ βασιλεῖς μετέβησαν εἰς
τὸ παρακείμενον Κοινοτικὸν Μέ-
γαρον εἰς τὸ δευτέρον πάτωμα
τοῦ ὁποίου καὶ τὴν εὐρέαν αἰ-
θουσαν αὐτοῦ, προσεφώνησαν
ἀναφωκτικὰ εἰς αὐτοὺς, ἐνῶ ὁ
κόσμος ἔξω τοῦ μεγάρου ἐζη-
τοκραυγᾶς καὶ διαρκῶς χειρο-
κροτοῦσε. Ἐνεκα τούτου οἱ βα-
σιλεῖς ἐξήλθον εἰς τὸν ἐξώστην
καὶ ἐν μέρει ἀτελειώτων ἐπε-
φώνησαν, καὶ χειροκροτημάτων
καὶ ζητοκραυγῶν, ἐχαίρεισαν
τὸν Κυθηραϊκὸν λαόν. Κατόπιν
ἀφ' ὁ ὑπάρχισαν τὰς κοινοτι-
κὰς ἀρχάς διὰ τὴν θερμὴν ὑπο-
δοχὴν, κατήλθον τὸν κοινοτικὸν
μεγάρου πρὸς ἀναχώρησιν. Εὐ-
θὺς ὁμοῦ ὡς ἐφ' ὁμοῦ ἐπὶ τῆς
πλατείας, περιεστραφέντων ὑ-
πὸ πυκνῶν πλήθους ἐνθουσιῶ-
ντος τοῦ ἐξήτι διὰ χειραφίαν
χαίρεισιν αὐτοὺς, καὶ διὰ τοῦτο
παρεστὶ ἀνάγκη ν' ἀνοίξῃ διό-
δον ἡ χωροφυλακὴ πρὸς τὸ πα-
ρακείμενον περίπτερον ἐνθα ἀ-
νεμνεον τ' αὐτοκινήτῳ.

Ἡ ἀναχώρησις τῶν βασιλέων
ἐκ Ποταμοῦ πρὸς ἀποθεωτικὴν κυ-
ριολεκτικῶν. Καὶ ἄλλοτε ὁ Πο-
ταμὸς ὑπεδέχθη ἐπισήμους, ἀλλ' ἡ
ὑποδοχὴ τὴν ὁποίαν ἐπεφύλα-
ξεν εἰς τοὺς βασιλεῖς τοῦ εἶνε
ἀνωτέρα πάσης ἄλλης, καὶ ἀνω-

τέρα πάσης περιγραφῆς.
Ἐκ Ποταμοῦ οἱ βασιλεῖς ἐπέ-
στρεψαν εἰς τὴν Χώραν. Ὅταν
ἐφάσαν εἰς τὴν Ἀρμονίαν ἐ-
χον ἄλλῃ ἐκεῖ, θερμότης ὑ-
ποδοχῆς, ὑπὸ τῶν κατοίκων ὅ-
τινες εἶχον στηθῇ καὶ ὠραίων
μυρτοστόλιον ἀφῆδα ἐπὶ τῆς
ὁποίας ἐκυμάτιζε μία ὡραιότατη
μεγάλη καὶ πολυτελής σημαία
δύρων τῶν ἐν Ἀθῆναις ἀδελφῶν
κ. κ. Ἀρῶν. Εἰς τὴν Καρυδιῶνα
καὶ ἐκεῖ πανζουρλισμός ἀπὸ τῶν
ἐνθουσιῶσιν τῶν κατοίκων οἱ
ὁποῖοι καὶ ἐκαψαν πλείστα δέ-
ματα κλαδίων τὰ ὁποῖα μετὰ
τὴν λαμψὴν τῶν, ἐφώτισαν εἰς ἑκ-
τασιὰ τὰ περί. Τέλος μετὰ τὴν
ἀφίξιν τῶν εἰς τὴν Χώραν, ἡχο-
ρίστησαν τὰς τοπικὰς ἀρχάς διὰ
τὴν ὠραίαν ὑποδοχὴν τῆς ὁποίας
ἔχον, καὶ κατόπιν κατηνύθη-
σαν εἰς τὸ Καψάλι ἐνθα κατὰ
τὴν καθόδον τῶν, κατὰ μῆκος
τοῦ δρόμου, ἐκαῖον ἐντὸς σιδη-
ρῶν κυττῶν δάδες ἐκ ρυτίνης πα-
ρέγουσαι ὡραϊότατον θέαμα
μῆς οἰνεῖ λαμπαδηφορίας. Εἰς
τὸν λιμένα οἱ βασιλεῖς ἐπεβί-
βησαν τὴν θνὴν βραδυνὴν ὥραν
ἐπὶ τῶν πλοίων, ἐνθα ἐρρίπτοντο
μάσκουλα πρὸς τιμὴν τῶν τῶν
ὁποίων ὁ ἱατρός κρότος ἐβόει
τὴν γύρω ἀτμόσφαιραν. Ὅρας
τῆς κατόπιν οἱ βασιλεῖς ἀνεχώ-
ρησαν ἐκ Καψαλίου ἐνθουσιῶ-
σμένοι ἐκ τῆς ὁλοῦς ὑποδοχῆς
τὴν ὁποίαν εἰς αὐτοὺς ἐπεφύλα-
ξαν τὰ Κυθηρά.

ΕΜΜ. Δ. ΣΟΦΙΟΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

ΚΥΘΗΡΑ (Ἐκτάκτου ἀναπο-
κριτοῦ). — Ἐκ τῆς ὑποδοχῆς ἡ ὁ-
ποία ἐγένιν εἰς τοὺς βασιλεῖς
εἰς τὴν νήσῳ μας σὰς γράφει
μὲρικὰ πού τῶς δὲν σὰς τάγραψε
καλεῖ. Ἡ ὑποδοχὴ πού τοὺς ἔ-
γενε καὶ εἰς τὴν Χώρα καὶ εἰς
τὸν Ποταμὸν πού πράγματι πολὺ
θερμῇ. Παρ' ὀλίγον ὁμοῦ νὰ μὴ
πῆγανον εἰς τὸν Ποταμό, διότι
οἱ χωρῆτες ἐββαν ὅλα τὰ ἐπι-
νατὰ τοὺς νὰ τοὺς ἐμποδίσουν.
Ἐπῆσαν τοὺς ἀκολουθοῦσιν τῶν
καὶ τοὺς ἔλεγαν: Πού θὰ πάτε;
Εἰς τὴν Μόσχα; Μόσχα ἐχαρακτή-
ριστὸν τὸν Ποταμό! Εὐτυχῶς ὅτι
ἡ ἐτοιμότης τοῦ προέδρου Πο-
ταμοῦ κ. Θεοδ. Χαμπέας ἔσσω-
σεν τὴν κατάσταση. Αὐτοὶ μ' ὅλον
ὅτι εἶχε στείλει τηλεγράφημα
εἰς τὴν Α. Μ. νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ
τὸν Ποταμό, διὰ νὰ ἀντελήφθῃ ὅ-
τι ἐκινδύνει νὰ μεταβῇ ἡ ἐ-
πίσκεψις ἀπὸ τῆς διαβολῆς τῶν
χωρῆτων ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ Μπε-
βεντῆ τῆς Χώρας πού περι-
μεναι καὶ πολλοὶ ἄλλοι νὰ περάσῃ
ὁ βασιλεὺς ἐφάσσε μετὰ τὴν ἀκο-
λύθῃ αὐτοῦ ἀπὸ τὸ Καψάλι. Ἐβγί-
κεν ἑμπρός ἀπὸ τοὺς ἄλλους,
καὶ ἀποτεινόμενος εἰς τὸν βασι-
λέα τοῦ λέγει: Μεγαλειότατε!
Ἐρχομαι ἐξ ὀνόματος τοῦ τέως
δύμου Ποταμιῶν νὰ σὰς παρα-
καλέω νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὸν
Ποταμόν. Μάλιστα, ἀπήντησεν ὁ
Μεγαλειότατος. Καὶ τότε τὴ συ-
νέβη: Ὁ κ. Στάθης τῆς Χώρας, ὁ
ὁποῖος ἦτο ἐπίσης ἐκεῖ, λέγει
εἰς τὸν βασιλέα ὅτι ὁ κ. Χαμπέ-
ας εἶνε πρόεδρος μίαν μόνον
κοινότητος! Ὁ κ. Χαμπέας ὁ-
μοῦ ἀπαντᾷ ὅτι ἐτοιμότης: Αὐ-
τὴν τὴν στιγμήν, Μεγαλειότατε,
ἀντιπροσωπεύω καὶ τὰς ἑπτὰ
κοινότητας τοῦ δήμου νῆας. —
ὁ βασιλεὺς τότε ἐμνεύσατο: —
Μάλιστα θὰ εἶδω.

Αἱ πράξεις αὐτῶν δὲ τῶν χω-
ραίων νὰ μεταβῶσιν τὴν ἐπί-
σκεψιν εἰς τὸν Ποταμόν τῶν βα-
σιλέων εὐνεχίσθησαν καὶ εἰς τὴν
Μυρτιδιώ. Καὶ ἐκεῖ νὰ ἐπι-
θεσὶς ἐγένιν εἰς τὸς ὑπάρχον-
τας, ἐκ τῶν ὁποίων, ὁ κ. Λεβ-
ρίτης, εἶπεν δι' ἐν ἔμπειρε νὰ πᾶ-
ν. Ἐν τούτοις ὁ βασιλεὺς εἶχε
δῶσει τὸ λόγον τοῦ καὶ ἐκίνη-
σαν ἐκ Μυρτιδιῶν γιὰ τὸν Πο-
ταμόν ἐκ τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ Ια-
τροῦ κ. Κοντολέωντος, διότι τὸ
τῆς τοῦ κ. Μαροῦλλοῦ τοῦ ὁποῖ-
ου καὶ ὁ βασιλεὺς ἐχρησιμοποίη-
σε καὶ ὁδηγοῦσε ὁ ἴδιος, εἶχε
πολλὰς φορὰς χαλάσει. Ὅταν
λοιπὸν ἐκίνησε τὸ αὐτοκίνητον
ὁ κ. Κοντολέων εἶπε: — Δὲν ἔχω-
με θῆναι γιὰ τὸν Ποταμό!
— Νὰ βῇτε! Ἀπαντᾷ ὁ βασι-
λεὺς. Καὶ ἡ μνηστὴρ ἐμνεύθη!
Τὸ αὐτοκίνητον εἶχε ἀπ' αὐτὴν
ἐπάρκεια καὶ εἶτο φάναεν ἀπὸ
τὴν Μυρτιδιώ μετὰ δὲ τὸν Πο-
ταμόν τὸν ἴδιον τὸν βασιλέα.
Τὸς μὴ γρήγορα ἔτρεχε ὥστε
τὸν ἔχασε ἡ ἀκολουθοῦσα ἀσά-
φεια. Ὅταν δὲ εἰς τὰς 6 μ. μ.
πὸ ἐφάσαν εἰς τὸν Ποταμό,
δὲν πῆγε ἀπὸ τὴ βόλτα, ἀλλ' ἀ-
νέβη καὶ εὐθείαν ἀπὸ τὸν Με-
ρτιδιώ ἐπάνω.

Ἡ ὑποδοχὴ εἰς τὸν Ποταμό
ἦτο πράγματι ἀποθεωτικὴ. Ὅ-
ταν οἱ βασιλεῖς ἐφύλασαν εἰς
τὸν ναὸν ὁμοῦ πρὸς τὸν κοινοτικὸν
μεγάρου καὶ ἐπαίρναν τὰ ἀνα-
ψυκτικὰ τῶν, τὰ ὁποῖα προσέ-
φεραν ἰδίαις δαπάναις ὁ κ. Λού-
ης Κ. Χαμπέας, ὁ κόσμος ἔξω
εἶχε κυριολεκτικῶς τρελλαθῇ ἀ-
πὸ τὰς ζητοκραυγὰς καὶ τὰς χει-
ροκροτήματα. Καὶ ἡ βασιλίσσα
γιὰ νὰ μὴ διαμείνῃ τὴν φημ
τῆς ὡς ἐφ' ὁμοῦ ἐκ τῆς, διὰ
σὲ μίαν στιγμὴν ἀντελήφθη ἀπὸ τὸ
παρόντο τὸν κόσμο νὰ ἐκδη-
λώσῃ μετὰ τὸσον ἐνθουσιασμόν τὴν
ἀγάπην τοῦ πρὸς τοὺς βασιλεῖς
τοῦ, ἡκούσθη λέγουσα: — Θὰ ἦτο
μεγάλον σάμαλιν ἂν δὲν ἐρχόμην εἰς
αὐτοὺς.
Ποῖαν τέλος ἐντύπωσιν ἔκα-
με ἡ ὑποδοχὴ τῶν βασιλέων ἀ-
πὸ τῶν λαὸν τῆς νήσου, καὶ ἰδί-
ως τοῦ ἔξω δήμου, τὸ διέπνευ-
σε ἐμπνευστικῶς ὁ στρατηγὸς
Παπαγιάννης ὅτι εἶπε: — Εἰς τὴν
Κύθηρα πολυτίμητα. Εἰς τὴν
Καρυδιῶνα καὶ Ζάνουθον χειρο-
κροτήματα, εἰς τὴν Κύθηρα ὁμοῦ ἐν-
θουσιῶσιν.
(Ἐκτάκτου ἀναποκριτοῦ)

ΑΠΑΛΛΑΓΗ

ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΗΣ

Εἰς τὸ ἐν Πειραιεὶ Πλημ-
μελειοδικεῖον ἐδικάσθη τὴν
2αν λ. μ. ἡ συμπλοτὴς Μα-
ρία Βενιέρη κατηγορουμένη
δι' κατὰ τὴν διάρκειαν ἐνός
μνημοσύνου τελεσθέντος εἰς
τὸ χωρίον Στρατόδο, ἐμοίρα-
σε κόλυβα ἐκ τῶν ὁποίων ἐ-
δηλητηρίσθησαν τέσσαρα
παιδιά ἀπέθανεν δὲ ἡ παιδί-
σκος Ἀντωνία Σαρμου. Ἐπει-
δὲ ἐκ τῆς λατροδικαστικῆς
ἐκθέσεως, καὶ ἀπὸ τὰς κατα-
θέσεως τῶν ἐξετασθέντων
μαρτύρων δὲν ἀπεδείχθη
πλήρως ὁ θάνατος τῆς παι-
δίσκος δι' ἐπὶ τὴν ἀπὸ τὸ
κόλυβα, ἡ κατηγορουμένη ἀ-
πηλλάγη.

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΛΗΡΟΝ ΜΑΣ

Τὴν 17ην π. μ. μετέβη δι'
Ἀγίας Πελαγίας εἰς Καραβὰ
ὁ Μητροπολίτης Γυθείου κ.
Δημήτριος, ὅστις καὶ ἱεροῦ-
ργησεν ἐκεῖ. Τὴν μεθεπομένην
μετέβη εἰς Ποταμόν ἐνθα ἀ-
νέδειξεν εἰς Ἀρχιμανδρίτην
τὸν ἐν χρεῖα, διατελούσαν
ἱερέα Κυριακόν. Μετὰ ταῦτα
μετέβη εἰς Χώραν, καὶ ἐκεῖ-
θεν εἰς τὴν μονὴν Μυρτιδιω-
τίσσης ἐνθα καὶ ἱεροῦργησεν
τὴν ἡμέραν τῆς εορτῆς τῆς
Παναγίας. Κατὰ τὴν εορτὴν
ὠνόμασε καὶ τὸν ἱερέα Στυ-
ριὸν Χάρων πρωτοπρεσβύ-
τερον, εἰς ἀμοιβὴν τῆς ὁλοῦς ἐρ-
γασίας του, τὴν ὁποίαν προ-
σέφερεν ὡς ἀντιπροσώπου ἐν
Μυρτιδιῶ τῆς Μητροπολιτι-
κῆς Ἐδρας. Μετὰ διήμερον ἐν
τῇ Μονῇ παραμονὴν ὁ σεβ-
στώτατος ἀνεχώρησε διὰ
τὴν ἐν Γυθείῳ ἔδραν του.

ΔΙΑ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ
ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ

Οἱ ἐν Ἀμερικῇ προοδευ-
τικοὶ Μυλοποταμίται διενερ-
γοῦν ἔρανον πρὸς ἀνακατα-
σκευὴν τοῦ ἐν τῇ νήσῳ σχο-
λείου τῆς Κοινότητος τῶν διὰ
νὰ συντρέξουν τὰ παιδιὰ τὰ
ὁποῖα σήμερον ἐκπαιδεύον-
ται εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀγίου
Σώστου. Εἰς τὸν ἔρανον ὁ
πρόεδρος τῆς ἐν Νέᾳ Ὑόρ-
κῃ Κυθηραϊκῆς ἀδελφότητος
κ. Μάρκος Σεμιτέλιος προ-
σέφερεν χιλία (1.